

TCC tegen het militante secularisme
Driestar, Gouda
Todd Huizinga
25 januari 2018

Wat mevrouw Kuby zegt, maakt het duidelijk: het secularisme is een geloof. En een geloof, dat zich in wedstrijd ziet—ja, dat in wedstrijd is—met het christelijke geloof.

Wegens militant secularisme en zijn vastberaden bemoeienis, om de mens naar zijn eigen beeld nieuw te definiëren, zijn de belangrijkste verworvenheden van de westerse samenleving in gevaar. De klassieke vrijheden van religie, denken, de pers en het onderwijs worden opzij gegooid om een rigide mensenrechtsideologie te handhaven op basis van de dubbele valse goden van (1) het ingebeelde recht van het individu om alles, inclusief zijn seksualiteit en zelfs zijn gender, te bepalen, en om de tijd en manier van zijn dood te beslissen; en (2) het politiek correcte verdwijnen van het individu binnen groepsidentiteiten op grond van ras, etnische afkomst of sexuele oriëntatie.

Zoals mevrouw Kuby het heeft verduidelijkt, gebeurt dit revolutie van het secularisme op beide kanten van het Atlantiek. Ofschoon het christelijke geloof in mijn land, de Verenigde Staten, over het algemeen sterker is als in Europa, lijden wij even als jullie in Europa aan deze verontrustende ontwikkelingen. Sinds de legalisering van de abortus in 1973 zijn na schattingen ongeveer 60 miljoen abortussen uitgevoerd worden. President George Bush heeft een wet gemaakt, de Infants Born Alive Protection Act, om kinderen die na een mislukte abortus levend waren geboren, te beschermen. Dit wet was nodig omdat er herhaaldelijk meldingen er over geweest waren, dat abortusklinieken zulke kinderen ergens alleen hadden gelegd om zonder zorg te sterven. Christelijke bakkers of fotografen worden massief geïntimideerd of moeten hoge geldboetes betalen, als ze niet bij homohuwelijken willen dienen. Wat de vloeiende gender-identiteit betreft, moeten volgens de Universiteit van Wisconsin-Milwaukee nieuwe studenten bij iedere nieuwe ontmoeting vragen, of men in plaats van “he, him, his” of “she, her, hers” “ae, aer, aers” of “ve, ver, vis” of “per, per, pers” moet zeggen. De evangelicale universiteit Gordon College heeft bijna haar accreditatie verloren, wegens haar afwijzing van “homosexuele handelingen.”

Deze revolutie wordt ook flink op het internationale niveau doorgedreven, omdat internationale organisaties door hun afstand van het dagelijkse leven van effectief democratisch controle afgeschermt zijn. De aanhangers van de ideologie van 'global governance' streven naar een regime waarin het internationale recht en internationale instellingen de nationale soevereiniteit vervangen, en waarin de vernietigende mensenrechtsideologie van de seksuele revolutie wereldwijd opgelegd wordt, onder dekking van vage, misleidende VN-taal, die dat alles, om het nog een keer te zeggen, van iedere manier van democratische controle afschermt.

En het is geen toeval, dat het woord “mensenrechten” gebruikt wordt: De mensenrechten zijn toch goed. Ze zijn toch het beste, het moreelste, het hoopvolste, wat ons in het westen te binnen

is geschoten in de tweede helft van de twintigste eeuw, sinds de meerderheid van ons heeft ontdekt, dat God niet nodig is, ja hinderlijk is, om een vervuld, modern leven te leven. Wie kan toch tegen de mensenrechten zijn?

De Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschappen en Cultuur (UNESCO) pleit voor een wereldwijde recht op “Comprehensive sexuality education” waardoor schoolkinderen en zelfs peuters zouden leren, dat het vrije uitleven van seksualiteit in haast iedere vorm een mensenrecht is. De implicatie is natuurlijk dat christelijke ouders die proberen, om hun kinderen in hun leerstellingen over seksualiteit op te voeden, de mensenrechten van die kinderen schenden.

De Mensenrechtenraad van de VN probeert, het recht op abortus als deel van het “recht op leven” in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens te verklaren. Het zou over het recht van de vrouw gaan, om vrij de aantal van haar kinderen te beslissen. Het recht van het kind op leven wordt natuurlijk vergeten—een ongebooren kind is de zwakere partij, en het gaat bij het militante secularisme over de naakte macht.

Om deze militante verwereldlijking tegen te gaan, zijn we in de TCC van plan, om christelijke perspectieven weer naar het midden van het publieke debat in Europa en Noord-Amerika terug te brengen en een sterker transatlantisch partnerschap van Christenen te bewerkstelligen. Daardoor streven wij ernaar om de verworvenheden van de westerse samenleving te beschermen, die alle in gevaar zijn als de christelijke basis hiervoor erodeert. Want al deze verworvenheden — de beperking van de regeringsmacht, het recht op vrijheid in verantwoordelijkheid op alle gebieden van het leven, de erkenning van de menselijke waardigheid en de klassieke mensenrechten — zijn hoofdzakelijk het resultaat van het christelijke geloof.

We hebben op de 1 januari officieel een nieuw project begonnen. Het zal drie jaar duren, tot het einde van 2020.

Wij verwezenlijken de doelstellingen van ons project hoofdzakelijk door drie hulpmiddelen. In de eerste plaats zullen wij een publicatie op stellen, zowel online als als tijdschrift, dat een uniek forum zal bieden om christelijke stemmen naar het transatlantische politieke discours te brengen. In de tweede plaats zullen we onze raadgevende status bij de VN, de OVSE en de EU gebruiken om de inspanningen van de internationaal-globalistische bureaucratie terug te dringen die hun secularistische visie van de menselijke samenleving—hun seksuele revolutie—wereldwijd willen opleggen. In de derde plaats zullen we ons transatlantische netwerk van christelijke leiders in de politiek, in het bedrijfsleven, in het academische bereik, in denktanks en in non-profit-organisaties cultiveren en uitbreiden door een jaarlijkse transatlantische conferentie.

Het verdere bouwen van een effectief transatlantisch netwerk van christenen staat centraal in onze strategie. Door het nauwe coördineren van onze drie prioriteitsgebieden—onze transatlantische tijdschrift, onze beïnvloedingsactiviteiten in internationale forums en onze jaarlijkse conferenties—willen we ons netwerk een kracht en rijkwijdte geven, die veel groter zijn dan wat vooraf gepland of gemeten kan worden. Tenslotte zal ons netwerken zich concentreren—langdurig en hardnekkig—op de oprichting, stap voor stap, baksteen voor baksteen, van een infrastructuur van politieke, financiële en ideologische allianties, die met de infrastructuur van organisaties zoals de International Planned Parenthood Federation (IPPF) kan concurreren. We kunnen namelijk van onze tegenstanders leren: over de decennia heeft de IPPF met haar aaneenkoppelende allianties de toon van het debat aangegeven—haar tegenstanders in fondsenwerving en invloed overtroffen en zich overheersend gehoor in het algemene publiek verschaft. Daarmee heeft ze haar doel van abortus op aanvraag tot een haast wereldwijde norm gemaakt die de jongere generaties als normaal onderdeel van het landschap accepteren. Met geduld, volharding en gebed zouden we een soortgelijk krachtige infrastructuur voor leven, gezin, geloof en vrijheid kunnen opbouwen.

TCC is uniek. Het is de enige organisatie van zijn soort die zowel expliciet christelijk als transatlantisch is. Als zodanig is TCC uniek gepositioneerd om de doelstellingen van dit project te verwezenlijken. Als een onbeschaamd christelijke organisatie nodigt TCC joden, seculiere traditionalisten, conservatieven en mensen van andere geloofsrichtingen uit om ons netwerk aan te sluiten en bondgenoten te zijn in onze strijd om de verworvenheden van de westerse samenleving te bewaren—prestaties die zonder het christelijke erfgoed van het Westen niet lang zullen overleven. Als een transatlantische organisatie spreekt TCC het feit aan dat Europa en Noord-Amerika samen moeten staan. Want anders gaan we samen ten onder. Wij delen hetzelfde christelijke erfgoed en staan in de hele wereld symbool voor dat erfgoed. We hebben onvermijdelijk een grote invloed op elkaar voor goed of kwaad. Met dit project streeft TCC er naar om zich als een blijvende kracht voor goedheid in Europa en Noord-Amerika te vestigen. Kortom, we streven er naar om de westerse democratie - in vrijheid en rechtvaardigheid - duurzaam te maken.